

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะได้รับกระแสพลังจากพ่อ อยู่อย่างซื่อสัตย์ในงานรับใช้ ลูกๆ ผู้ที่ละทิ้งทุกสิ่งและอยู่อย่างไม่วางใจในงานรับใช้ของพ่อนั้นเป็นที่รัก พวกเขาได้หัวใจของพ่อ

คำถาม: เหตุใดลูกๆ จึงไม่สามารถมีประสบการณ์ของความสุขที่ถาวร? อะไรคือเหตุผลหลักสำหรับสิ่งนี้?

คำตอบ: สติปัญญาของพวกเขาเร่งร้อนไปในเวลาของการจดจำระลึกถึง เป็นเพราะการไม่มีสติปัญญาที่มั่นคงพวกเขาจึงไม่มีความสุข พายุของมายานี้ก็รบกวนตะเกียง หากการกระทำของลูกไม่ได้กลายเป็นกลางลูกก็ไม่สามารถจะมีความสุขที่ถาวรได้ เหตุนี้เองลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามนี้

โอมซานติ เมื่อลูกพูดคำว่า “โอม ซานติ” ลูกก็พูดด้วยความกระตือรือร้นอย่างยิ่ง “ฉันดวงวิญญาณคือตัวของความสงบ” ความหมายนั้นง่ายดายเป็นยิ่ง! พ่อพูดว่า “โอม ซานติ” และดาต้าก็พูดด้วยเช่นกันว่า “โอม ซานติ” ผู้เดียวนั้นพูดว่า “พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด” และผู้นี้พูดว่า “พ่อคือดวงวิญญาณ” ลูกทั้งหมดคือดวงดาว ต้องมีพ่อของดวงดาวทั้งหมดด้วยเช่นกัน ได้มีการจดจำกันว่า: พระอาทิตย์ พระจันทร์ และดวงดาวที่โชติคุณ ลูกๆ คือดวงดาวที่โชติคุณที่สุด เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกันในสิ่งนี้ด้วย เช่นที่เมื่อพระจันทร์ได้ออกมาในเวลากลางคืน ดาวบางดวงนั้นก็ทึบแสงและบางนั้นก็สว่างไสว บางนั้นก็อยู่ใกล้ชิดกับพระจันทร์ พวกเขาเป็นดวงดาว ลูกคือดวงดาวแห่งความรู้ มีคำกล่าวด้วยเช่นกันว่า: ดวงดาวที่มหัศจรรย์เปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก พ่อพูดว่า: ดวงดาวเหล่านี้ (ดวงวิญญาณ) มหัศจรรย์อย่างยิ่ง อันดับแรกพวกเขาเป็นจุดที่เล็กมากและไม่มีใครรู้สิ่งใดเกี่ยวกับพวกเขา เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทด้วยร่างกาย นี่คือการมหัศจรรย์อย่างยิ่งดังนั้นเป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไปในบรรดาลูกๆ ด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนั้นแตกต่างกัน พ่อหนึ่งนั้นและจดจำดวงดาวที่เปล่งประกายอย่างดีมากและผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมากมาย พวกเขาเป็นผู้ที่เฝ้าแต่ได้รับกระแสพลัง แบตเตอรี่ของลูกเฝ้าแต่ได้รับการประจุ ลูกได้รับไฟส่องทางต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ในการที่จะกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน พ่อพูดว่า: ผู้ที่ละทิ้งทุกสิ่งเพื่อพ่อและอยู่อย่างไม่วางใจในงานรับใช้นั้นเป็นที่รักอย่างมาก พวกเขาเป็นผู้ที่เฝ้าหัวใจบาบา บาบาคือผู้เดียวที่เอาชนะหัวใจของลูก มีวัดติวาลาด้วยเช่นกัน เป็นวัดติวาลาหรือวัดของผู้เดียวที่เอาชนะหัวใจของลูก? ท่านเอาชนะหัวใจของใคร? ลูกสามารถเห็นว่าประชาธิปไตยบราห์มากำลังนั่งอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอนที่ชิพบาบาเข้าไปในท่าน ลูกสามารถที่จะเห็นการก่อตั้งสวรรค์เบื้องบนนั้นด้วยเช่นกันและลูกๆ กำลังนั่งในทาปาเซียต่ำลงมาเบื้องล่าง เป็นเพียงแบบจำลองเล็กๆ ที่พวกเขาได้สร้างขึ้น ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีมากคือผู้ช่วยที่ยิ่งใหญ่ มีคนสี่ช้าง (มหารตี) คนขี่ม้า (กองทัพนั้) และทหารเดินเท้า (กองทัพเท้า) วัดนี้ได้มีการสร้างขึ้นอย่างดีมากและถูกต้องแม่นยำอย่างเป็นอนุสรณ์ ลูกพูดว่าเป็นอนุสรณ์ของลูก เวลานั้นลูกได้รับการรู้แจ้งแล้ว ไม่มีใครอื่นมีตาที่สามของความรู้ ในหนทางของบักตีผู้คนเฝ้าแต่พูดว่า “จริง ๆ” กับสิ่งใดก็ตามที่ถ่ายทอดให้กับพวกเขา ในความเป็นจริงเป็นคำพูดที่ไม่จริงแต่พวกเขาคิดว่าเป็นสัจจะ พ่อผู้ที่เป็นสัจจะกำลังนั่งที่นั่นในเวลานี้และกำลังบอกสัจจะแก่ลูกที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อไม่ได้ทำให้ลูกทำความเพียรพยายามใดๆ ความลับของทั้งต้นไม้อยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายเป็นยิ่งแต่เหตุใดจึงเป็นสิ่งที่ใช้เวลา? จริง ๆ แล้วไม่ได้ใช้เวลาที่จะรับความรู้หรือมรดกของลูก ใช้เวลาที่จะกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งหลักคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เมื่อลูกมาที่นี้ลูกก็ให้ความใส่ใจมากกับการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกไม่ได้ให้ความใส่ใจมากนักเมื่อลูกกลับไปบ้าน ที่นี้ทั้งหมดนั้นต่างลำดับกันไป ลูกๆ บางคนที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ก็จะมีคำถามซึ่งในสติปัญญาของพวกเขาว่า: พวกเราคือลูกๆ และผู้เดียวนั้นคือพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและพวกเราลูกๆ ก็กำลังนั่งอยู่ที่นี่ ลูกๆ รู้ว่าพ่อได้เข้ามาในร่างนี้ ท่านกำลังให้ตรีชฎที่สูงส่งแก่ลูก ท่านกำลังทำงานรับใช้ดังนั้นลูกควรจะจดจำผู้เดียวนั้นเท่านั้น สติปัญญาของลูกไม่ควรจะไปทีอื่น ผู้นำศาสนาสัมพันธ์จะให้รายงานที่สมบูรณ์ของผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาเร่งร้อนออกไปภายนอก ใครกำลังทำอะไร ใครกำลังสัปหงก เธอสามารถบอกทุกสิ่งได้ พ่อเฝ้าแต่มองดูดวงดาวผู้ที่ดีมากและมีค่าต่องานรับใช้ พ่อรักพวกเขา ท่านช่วยลูกในการก่อตั้ง ได้มีการก่อตั้งอาณาจักรขึ้นอย่างแน่นอนเช่นที่เคยเป็นในวงจรที่แล้ว ได้มีการก่อตั้งขึ้นมามากมายหลายครั้งมาก่อนด้วย นี่คือการลงละครที่ดำเนินไป ไม่มีเรื่องของความวิตกกังวลในสิ่งนี้ ลูกอยู่กับพ่อใช่หรือไม่? ดังนั้นความเป็นมิตรนั้นก็แต่งแต้มสีสนให้แก่ลูก ลูกนั้นเฝ้าแต่วิตกกังวลน้อยลง นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้ว พ่อได้นำอาณาจักรแห่งสวรรค์มาให้เพื่อลูกๆ ท่านเพียงแต่พูดว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวานในการที่จะกลับมาจากบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์จึงจดจำพ่อ เวลานั้นลูกต้องกลับไปสู่บ้านที่แสนหวานของลูก ลูกเพียรพยายามอย่างหนักเพื่อสิ่งนั้นในหนทางของบักตี อย่างไรก็ตามไม่มีแม้เพียงคนเดียวสามารถกลับไปบ้านได้ในเวลานี้จึงเฝ้าแต่จดจำพ่อและเฝ้าแต่ดวงกมลจักรแห่งการสำนึกในตนเอง อัลฟาและเบต้า จดจำพ่อและดวงกมลจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ดวงวิญญาณได้รับความรู้ของวงจรของ 84 ชาติเกิด ไม่มีใครรู้จักผู้สร้าง หรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกรู้สิ่งนี้ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูกตื่นแต่เช้าตรู่และเก็บไว้ในสติปัญญาของลูกว่า: เวลานั้นพวกเรา

ได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดและเวลานี้พวกเราต้องกลับบ้าน ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก สิ่งนี้
 ง่ายตายใช้แต่มายาทำให้ลูกลืม มีพายุของมายาที่รบกวนตะเกียง มายานั้นเต็มไปด้วยพลังอย่างยิ่ง เธอมีพลังอย่างมากที่เธอทำ
 ให้ลูกๆ ลืมและแล้วความสุขนั้นก็ไม่ได้คงอยู่อย่างถาวร ลูกนั่งเพื่อที่จะจดจำพ่อแต่ขณะที่กำลังนั่งสติปัญญาของลูกก็เร่ร่อนไปที่ใด
 อื่น สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนั้นแฝงตัว ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามมากเพียงไรก็ตามลูกก็จะไม่สามารถจดจำบาบาได้ และแล้วสติปัญญา
 ของบางคนก็จะอยู่อย่างมั่นคงหลังจากที่เร่ร่อนและบางครั้งก็สามารถจะอยู่อย่างมั่นคงได้ในทันที ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามกับใครบาง
 คนอย่างหนักมากเพียงไรก็ตามสิ่งนี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา สิ่งนี้เรียกว่าสงครามกับมายา ลูกต้องทำความเพียร
 พยายามอย่างมากเพื่อที่จะทำให้การกระทำของลูกนั้นเป็นกลาง ไม่มีอาณาจักรของราวัน ที่นั่นที่การกระทำของลูกจะกลายเป็น
 บาป มายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่นที่เธอจะทำให้ลูกทำกรรมที่ผิดๆ มีการละเล่นของราวันและราม ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีอาณาจักร
 ของรามและถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีอาณาจักรของราวัน กลางวันและกลางคืน ในยุคแห่งการบรรจบพบกันมีเพียงลูกๆ บราห์มิน
 เท่านั้น เวลานั้นลูกๆ บราห์มินเข้าใจว่ากลางคืนกำลังจะจบสิ้นลงและกลางวันกำลังจะเริ่มต้น ผู้ที่เป็นของสกุสตุรไม่ได้เข้าใจสิ่งนี้
 ผู้คนที่ร้องเพลงของบัคตีดังมาก ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง ลูกนั้นอยู่อย่างซ่อนแวงในการจดจำระลึกถึงพ่อของลูก ดวงวิญญาณ
 ได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ดวงวิญญาณเข้าใจว่าเวลานี้เขาต้องจดจำพ่อ ในหนทางของบัคตีลูกก็เฝ้าแต่พูดว่า “ชีพบาบา ชีพบา
 บา” ในวัดของชีวา อย่างแน่นอนที่ผู้คนเรียกชีวาว่า “บาบา” พวกเขาไม่ได้มีความรู้ เวลานั้นลูกได้รับความรู้แล้ว ผู้เดียวนั้นคือชีพ
 บาบา นั่นคือภาพลักษณ์ของท่าน ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าท่านเป็นรูปลึงกัม เวลานั้นลูกได้รับความรู้แล้ว ผู้คนเหล่านั้นก็ไปและเทโ
 นมเหนือสิ่งนั้น พ่อฉันไม่มีตัวตนหากลูกเทนมเหนือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ท่านจะทำอะไรเล่า? หากท่านนั้นจะมีตัวตน ท่านก็จะ
 ยอมรับสิ่งนั้น แต่หากลูกจะถวายนม ฯลฯ ให้แก่ผู้ที่ไม่มีความรู้ท่านจะทำอะไร? พ่อพูดว่า: นม ฯลฯ ที่ลูกถวายที่นั่นก็ดื่มโดยลูก
 และลูกเองนั้นก็รับประทานไปคั ฯลฯ ที่นั่นพ่ออยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ก่อนหน้านั้นลูกเคยทำทุกสิ่งทางอ้อมในขณะที่ลูกนั้น
 ทำทางตรงในเวลานี้ ท่านได้ลงมาที่นั่นและกำลังเล่นบทบาทของท่าน ท่านกำลังให้ไฟส่องทางแก่ลูก ลูกๆ เข้าใจว่าอย่างแน่นอนที่
 ลูกควรจะมามรุตันมาหาบาบา ที่นั่นแบตเตอรี่ของลูกจะได้รับการชาร์จอย่างดีมาก ที่บ้าน ไม่ได้มีสิ่งใดนอกจากความไม่สงบใน
 ธุรกิจทางโลกของลูก ในเวลานี้มีความไม่สงบทั่วทั้งโลก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งความสงบด้วยพลังโยคะ อย่างไรก็ตามลูก
 ได้รับอาณาจักรด้วยการศึกษาเล่าเรียน ลูกได้ยินสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วและลูกกำลังได้ยินสิ่งนี้ในเวลานี้ด้วยเช่นกัน ไม่ว่าการกระทำ
 อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นก็จะมีการทำอีกครั้ง พ่อพูดว่า: ลูกๆ มากมายก็ตะลึงงันด้วยความรู้นี้แต่แล้วก็วิ่งหนีไป พวกเขาเคยจดจำพ่อผู้
 เป็นที่รักอย่างมาก เวลานั้นพ่อได้มาแล้วแต่กระนั้นพวกเขาก็ทิ้งพ่อและจากไป! มายาตบตีพวกเขาอย่างหนักมาก บาบานั้นมี
 ประสบการณ์ บาบাজดจำประวัติศาสตร์ทั้งหมดของท่าน ท่านเคยวิ่งไปทั่วด้วยเท้าเปล่าและสวมหมวก ชาวอิสลามก็เคยรักท่าน
 อย่างมากและได้ให้การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่อย่างมากมายแก่ท่าน “ลูกของครูใหญ่ได้มา” ราวกับว่าท่านนั้นเป็นลูกของครู พวกเขานั้นก็
 จะเลี้ยวจากปาตีชาวฟ้างแก่ท่าน ที่นี้ด้วยบาบาก็ทำรายการของการรับประทานแต่เพียงจากปาตีชาวฟ้างที่หนาๆ และนมเปรี้ยวเป็น
 เวลา 15 วัน ไม่ได้มีการทำสิ่งใดอื่นในเวลานั้น ได้มีการปรุงอาหารเดียวกันแม้กระทั่งสำหรับผู้ที่ไม่สบาย ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นกับใคร
 ด้วยสิ่งนั้น แทนที่จะเป็นเช่นนั้นผู้ที่ไม่สบายนั้นก็มีฟลานามัยดีมากขึ้น ได้มีการเห็นแล้วว่าพวกเขาไม่มีการล่อใจใดๆ “ฉันต้องไม่มี
 สิ่งนั้นหรือฉันต้องมีสิ่งนี้” การมีความอยากปรารถนาเป็นเหมือนกับการเป็นคนกวาดถนน ที่นี้พ่อพูดว่า: ตายเสียดีกว่าที่จะร้องขอ
 สิ่งใด พ่อเองนั้นรู้ถึงสิ่งที่ท่านต้องให้แก่ลูกๆ ท่านเองก็จะให้สิ่งใดก็ตามที่ท่านต้องการจะให้แก่ลูก ละครั้นนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว บา
 บาก็ถามผู้ที่คิดว่าบาบาเป็นพ่อของพวกเขาและเป็นลูกของพวกเขาด้วยเช่นกันให้ยกมือของตนขึ้น และแล้วทุกคนก็ยกมือของเขา
 พวกเขาที่ยกมือของเขารวดเร็วเช่นที่ทุกคนจะยกมือของเขาในทันที หากบาบาถามว่าใครจะกลายเป็นลัทธิและนารายณ์อย่าง
 แน่แน่นอนที่พวกเขาจะเพิ่มลูกเหนือโลกนี้เข้าไปด้วย ท่านรับใช้พ่อแม่ของท่านอย่างมากมาย ท่านให้มรดกแก่พวกเขาถึง 21 ชาติ
 เกิด เมื่อพ่อไปสู่สภาพของการปลดเกษียณก็เป็นหน้าที่ของลูกๆ ของเขาที่จะดูแลเขา ราวกับว่าพ่อนั้นกลายเป็นชันยาสซี ท่านอง
 เดียวกัน เมื่อพ่อทางร่างของผู้ไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ เขาก็พูดว่าเขาต้องการให้พาเขาไปที่บ้านนาเรสและมีซุนนุมทางจิตที่
 นั้น (เล่าเรื่องราวของบาบา) ลูกคือบราห์มิน ประชาบิดาบราห์มากุมารและกุมารี ประชาบิดาบราห์มาคือปู่ของปู่ของปู่ ท่านคือ
 ไปไม่แรกของต้นไมโลกมนุษย์ ท่านนั้นต่างก็ไม่ได้เรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่ใช่ทั้งบราห์มา วิษณุหรือชาก้าที่เป็น
 มหาสมุทรแห่งความรู้ ชีพบาบา คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นลูกต้องได้รับมรดกของลูกจากท่าน ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่หรือ
 อย่างไรที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ไม่มีตัวตนได้มา แต่กระนั้นผู้คนก็ฉลองวันเกิดของท่าน ท่านไม่ได้เข้าไปในครรรค์ ท่าน
 อธิบาย: พ่อเข้ามาในผู้หนึ่งในสภาพของการปลดเกษียณของเขาในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา เมื่อผู้คนนั้นได้มี
 การสละละทิ้งพวกเขาก็กล่าวได้ว่าอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณของตน ดังนั้นเวลานี้พ่อพูดกับลูกๆ: ลูกๆ ลูกได้ใช้ 84 ชาติ

เกิดเต็ม นี่คือการเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูก ลูกรู้ถึงบัญชี ดังนั้นพ่อเข้ามาในผู้นี้ พ่อมาและนั่งอยู่ที่ใด? พ่อ นั่งถัดไปจากที่ที่ดวงวิญญาณของผู้นี้กำลังนั่งอยู่ เช่นที่กูทำให้สาวกของตนนั่งถัดจากเขabenกัตติของเขา สถานที่ของผู้นี้และ สถานที่ของพ่อทั้งสองนั้นคือจุดเดียวกัน พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอแล้วบาปของลูกจะ ได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ นี่คือการโยคะ ราชาโยคะนั้นอย่างแน่นอนเป็นที่ต้องการเพื่อ โลกใหม่ พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อที่จะวางรากฐานของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป มีกูอยู่มากมายแต่มีเพียงสัตกูเดียว เท่านั้น ท่านผู้เดียวคือสัจจะในขณะที่ผู้อื่นทั้งหมดนั้นหลอกลวง ลูกรู้ว่าลูกประจำหนึ่งนั้นเป็นของรูตราและอีกหนึ่งนั้นคือ ลูกประจำแห่งชัยชนะของวิษณุ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นลูกบัตของลูกประจำที่ลูก เคยหมนลูกบัตนั้นมาในหนทางของบักติ อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้รู้ว่าเคยเป็นลูกประจำของผู้ใดหรือผู้ที่อยู่ยอดสุดนั้นเป็นตัวแทน ของใคร หรือใครคือลูกบัตคู่ หรือใครคือลูกบัต ลูกไม่ได้เข้าใจว่าลูกหมนลูกประจำของใคร ผู้คนเพียงแค่เฝ้าแต่พรั่า “ราม ราม” และหมนลูกบัตของลูกประจำ จากการพูดคำว่า “ราม ราม” พวกเขาถึงคิดว่าทั้งหมดนั้นคือราม เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่มีความมิดอยู่ใน ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งความหมายของลูกประจำ บ้างก็พูดว่าจงหมนลูกประจำหนึ่งร้อยครั้ง บ้างก็ พูดว่า: หมนสิ่งนี้หลาย ๆ ครั้ง พ่อฉันมีประสบการณ์ ท่านมีกู 12 คนและท่านก็มีประสบการณ์ของกู 12 คนนั้น มีผู้คนมากมาย ผู้ที่ถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีกูของตนเองก็ยังไปหาผู้อื่น ด้วยการคิดว่าพวกเขาอาจจะได้รับประสบการณ์อื่น พวกเขาหมนลูกบัตของ ลูกประจำ นั้นคือศรัทธาที่มหายอย่างสมบูรณ์ หลังจากพวกเขาหมนลูกบัตของลูกประจำที่เสร็จสิ้นและแล้วก็คารวะปู ชีพบาบา คือ ผู้ที่เป็นปู ลูก ๆ ผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษกำลังจะกลายเป็นลูกบัตของลูกประจำและแล้วลูกก็ได้รับการจดจำ ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้สิ่งใด เลย พวกเขาบางคนก็จดจำรามและบ้างก็จดจำกฤษณะ ไม่ได้มีความหมายใดต่อสิ่งนั้น พวกเขาพูดว่า: จันลัภัยมาหาที่หลบภัยอยู่ กับท่านศรัทธกฤษณะ อย่างไรก็ตามเขาคือเจ้าชายของยุคทอง พวกเขาจะหลบภัยอยู่กับกฤษณะได้อย่างไร? เป็นไปกับพ่อที่ลูกมอง หาที่หลบภัย ลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีความเคารพกราบไหว้บูชาและแล้วก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ด้วยการ ใช้ 84 ชาติเกิด และลูกก็พูดกับชีพบาบาว่า: โอ ผู้เป็นปู ทำให้พวกเราเป็นเช่นเดียวกันกับท่านเถิด อัจชะ ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จาก แม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีความอยากความปรารถนาประเภทใด จบสิ้นการล่อใจทั้งหมด รับประทานสิ่งที่บาบาป้อนลูกเท่านั้น ลูกได้รับการ กำหนดแล้ว: ตายเสียดีกว่าที่จะร้องขอสิ่งใด
2. ในการที่จะได้รับไฟส่องทางจากพ่อจงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อเพียงผู้เดียว ขอให้มีความซาบซึ้งในสติปัญญาของลูกว่า: พวกเราคือลูก ๆ และท่านคือพ่อ พวกเราต้องกลับมาหาโศปธานจากทาโมประธานด้วยไฟส่องทางของท่าน

พร: ขอให้ลูกเป็นนายของความเมตตาและให้ความกล้าหาญแก่ดวงวิญญาณผู้ที่ถูกรบกวนและไม่มีความสุขจากความตึงเครียด ด้วยเหตุนี้ทำให้พวกเขาเคลื่อนไปข้างหน้า

ในเวลาปัจจุบันดวงวิญญาณมากมายไม่มีความสุขและถูกรบกวนจากความตึงเครียดภายในของพวกเขา และดังนั้นผู้ที่ ยากจนไม่ได้มีความกล้าหาญที่จะเคลื่อนไปข้างหน้า ลูกต้องให้ความกล้าหาญแก่พวกเขา เมื่อบางคนไม่มีเขา เขาถูกให้ เขาไม่ทำให้เขาเดินได้ เช่นเดียวกันลูกต้องให้เขาของความกล้าหาญแก่ดวงวิญญาณ เพราะว่าบัพาดาเห็นฐานะของลูก ๆ ผู้ที่ไม่ได้มีความรู้ใด ๆ ภายนอกของพวกเขาแสดงให้เห็นว่าดีมากและอยู่ในฐานะที่สูงสุดแต่ภายในพวกเขาไม่มีความสุข อย่างมาก ดังนั้นกลายเป็นนายของความเมตตา

คติพจน์: กลับมาอ่อนน้อม ไม่อ่อนแอ ความถ่อมตนคือความยิ่งใหญ่

*** โอมชานติ ***